

[Industriministeren]

Dansk industripolitik er derfor baseret på at give alle virksomheder, uanset hvilken branche de tilhører, gode muligheder for at udvikle sig. Samtidig må der imidlertid gøres en særlig indsats for at sikre, at dansk industri får muligheder for på et tidligt tidspunkt at igangsætte og udvikle en produktion på de specielle vækstområder, der findes i den industrielle udvikling.

Udformningen af industripolitikken må ske i et samarbejde med erhvervslivet, og regeringen tillægger derfor de drøftelser, der finder sted i det industripolitiske kontaktudvalg, stor betydning for tilrettelæggelsen af den fremtidige industripolitik.

Industripolitikken må tage sit udgangspunkt i den specielle erhvervsstruktur, der kendetegner dansk industri. Den er på én gang præget af en meget betydelig bredde og en kraftig specialisering. Næsten alle produktområder er repræsenteret; men inden for hvert produktområde har den enkelte virksomhed typisk udvalgt sig nogle specialer, hvor den konkurrencemæssigt kan skabe sig en så stærk position på hjemmemarkedet og på eksportmarkederne, at det kan sikre en afsætning, der er tilstrækkelig til at danne grundlag for produktion i industriel skala. Virksomhederne er gennemgående af beskeden størrelse efter international målestok, og specialiseringen kræver en stadig tilpasnings- og udviklingsindsats både på produktsiden og m.h.t. produktionsmetoder og markedsføring.

I kombination med de generelle økonomisk-politiske bestræbelser for at øge konkurrenceevnen gennem en afdæmpet omkostningsudvikling skal industripolitikken søge at skabe de gunstigst mulige vilkår for, at virksomhederne til stadighed kan udnytte den nyeste teknologi, tilpasse sig skiftende afsætningsmuligheder og finansiere den fortsatte omstilling til nye produkter, produktionsmetoder og markeder.

Det er vigtigt, at man gennem en målbevidst uddannelses-, forsknings- og teknologipolitik sikrer, at dansk industri har adgang til viden og udviklingsopgaver på områder, som er »spydspidser« i den aktuelle og fremtidige industrielle udvikling. Mikroelektronikken og mikrobiologien er velkendte aktuelle eksempler på sådanne områder, hvor regeringen har iværksat en række initiativer. Men for disse blikfang i den industrielle ud-

vikling bør det ikke glemmes, at med den danske industristruktur er det samtidig afgørende, at der skabes de bedst mulige forudsætninger for, at industrien over en bred front kan arbejde på et højt teknologisk niveau. Herved kan de mange mindre og mellemstore virksomheder, uanset på hvilket produktområde de har valgt at specialisere sig, anvende en teknik, der til stadighed er à jour med den nyeste udvikling og tilpasset virksomhedens specielle behov.

De industripolitiske foranstaltninger – hvad enten det drejer sig om teknologipolitiske, eksportfremmende eller finansieringsmæssige initiativer – må hænge nøje sammen med den i sig selv ganske komplicerede proces, som den industrielle fremstillingsvirksomhed består af: Formulering af ideer til nye produkter og processer på baggrund af kendskabet til markedets behov og afsætningsmuligheder. Gennemførelse af forsknings- og udviklingsarbejde. Omstilling af virksomhedens produktionsprocesser gennem investeringer i nye anlæg og nyt udstyr og gennem uddannelse af medarbejdere og anden tilpasning af medarbejderstab og ledelsesfunktioner. Produktionens tilrettelæggelse og daglige drift. Markedsbearbejdning og salgsarbejde, service og kundebetjening. Finansiering og økonomistyring. Alt dette og mere til er nødvendige led i industriens daglige arbejde og forudsætninger for, at den nødvendige tilpasningsproces til stadighed kan gennemføres med held.

Det er virksomhedernes egen opgave at mestre denne proces. Det er industripolitikens opgave at skabe de bedst mulige vilkår for virksomhedernes arbejde hermed. De industripolitiske foranstaltninger må ses i lyset af den industrielle virksomheds mange og forskelligartede funktioner. I nært samarbejde med sagkyndige fra industrien selv – ledelse såvel som medarbejdere – sætter de enkelte ordninger ind med en målrettet bistand på netop de punkter i den samlede industrielle proces, hvor en sådan offentlig bistand med fordel kan lette og supplere virksomhedernes egen indsats. De enkelte led i processen kræver højst forskellig ekspertise, og det samme gælder styringen af de enkelte service- og finansieringstilbud, som det offentlige stiller til rådighed. Men den samlede strategi, der ligger bag systemets opbygning, hænger nøje sammen med industriens man-